

[Bomholt.]

videnskabsmænd i Helsingør til et særdeles værdifuldt møde, og senere har sagen stået på dagsordenen. Jeg havde lejlighed til i Helsingfors at drøfte det på en konference, et bredt sammenkaldt forum af videnskabsmænd, og senere hen har forskellige politiske partier haft kontakt med videnskabsmænd — det gælder i hvert fald det parti, jeg tilhører — og vi er altså trængt dybere og dybere ind på dette felt. Nu er vi nået frem til denne løsning her, og den ser vi ganske lidenskabsløst på fra flertallets side, og jeg skal såmænd gerne tiltræde, at det betragtes som et eksperiment. Er i øvrigt ikke den meste lovgivning, vi laver, af eksperimentel karakter? Er der nogen, der vil påstå, at det, vi laver her, er den absolutte fuldkommenhed? Allerede dagen efter opdager vi jo som oftest, at der er en lille revne her eller dér, som skal rettes eller lappes. Men vi gør det efter bedste overbevisning og så godt, vi kan, og så prøver vi på, om ikke der kan arbejdes efter det. Viser det sig, at der skulle være mangler, som kan udbedres igennem ændring, er der vel ingen, der vil modsætte sig dette.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 99 stemmer mod 21; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes med 99 stemmer mod 25; 8 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Forslaget til folketingsbeslutning som helhed sattes derefter til forhandling.

Axel Kristensen: Vi er enige i forslagets formål, så selv om vi synes, at det er en dårlig løsning, vil vi for at markere vor tilslutning til formålet stemme for den endelige vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning om ændring af folketingets forretningsorden m. v. vedtoges enstemmigt med 129 stemmer; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om foranstaltninger mod inflationen [af Henry Christensen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XVI) findes i tillæg A. sp. 1775, fremsættelsen i tidenden sp. 3691).

Sagen sattes til forhandling.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard): Overalt i den industrialiserede verden har det i efterkrigsårene vist sig overordentlig vanskeligt at opretholde en stærk økonomisk vækst og samtidig bevare en rolig prisudvikling. Jeg tror ikke, der er noget land i verden, der kan rose sig af at have fundet nøglen til løsningen af dette problem. At det heller ikke er let for små lande at føre selvstændig stabiliseringspolitik, når de omkringliggende lande har stærke prisstigninger, er Holland — og i det sidste par år også Schweiz — eksempler på.

Men selv om der ikke findes en patentløsning, er der ingen tvivl om, at der inden for et bredt felt i den økonomiske politik er mulighed for at lægge denne til rette på en sådan måde, at prisstigningstendenserne dæmpes.

Regeringen deler naturligvis helt og holdent forslagsstillernes ønske om, at den økonomiske politik tilrettelægges sådan, at den økonomiske vækst sikres, samtidig med at prisstigningerne neddæmpes. Ingen — måske bortset fra visse spekulanter — kan være interesseret i, at priserne løber løbsk. Lønmodtagerne vil til trods for den automatiske pristalsregulering komme til kort i et kapløb mellem lønninger og priser, og det samme gælder for de grupper som f. eks. folkepensionisterne, der får deres ydelser reguleret med en vis forsinkelse.

Regeringen har gennem sin finanspolitiske linje klart vist, hvor stærk vægt vi lægger på, at der sikres økonomisk balance. De foranstaltninger, der er truffet i den seneste